

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Jeg skal herved fremsætte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Lettelse i beskatningen af fortjeneste ved salg af aktier).

Forslagsstillerne er opmærksom på, at folketinget i juni 1976 gennemførte en lettelse i henhold til lov nr. 326 af 10. juni 1976, lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Goodwill, aktier og andelsboliger m. v.), men finder denne lettelse ganske utilstrækkelig.

Jeg skal endvidere fremsætte forslag til lov om ændring af afskrivningsloven.

Udviklingen inden for lægegeringen er gået hen imod større praksisenheder med flere læger samlet i lægehuse. Et sådant system tjener mange formål. Lægerne kan supplere hinanden til gavn for patienterne. Lægerne kan anskaffe mere avanceret og kostbart behandlingsudstyr, og derfor kan flere patienter få deres skavanker undersøgt og behandlet her. Derved undgås en række hospitalsindlæggelser, som, hvad enten det gælder banale eller alvorlige tilfælde, kræver en kostbar og omfattende indledende procedure med modtagelse, undersøgelse, journalisering og meget andet.

Her er vitterlig store offentlige udgifter, det er muligt at nedbringe, uden at det går ud over behandlingen af patienterne. For det konservative folkeparti at se er opgaven for regering og folketing at fremme den igangværende udvikling hen imod etablering af flere lægehuse.

Et sådant lægehuse er i realiteten en bygning, hvori der foregår en erhvervs-mæssig indsats, men fordi lægehuse er noget forholdsvis nyt, er de ikke taget med i afskrivningsloven. Derfor fremsætter det konservative folkeparti forslag om, at lægehuse bliver afskrivningsberettigede. Der kan ikke fremføres nogen som helst saglige argumenter herimod, når man ser på listen over afskrivningsberettigede bygninger. Foruden alt, hvad der angår landbrug, fiskeri, håndværk, handel og industri, er der f. eks. biografteater, forsamlingsbygninger, skoler og alders- og plejehjem.

Det væsentligste for vores parti er, at vi med dette forslag imødekommer ønskerne om at nedbringe de offentlige udgifter uden at ned-sætte befolkningens naturlige krav om betryggende service.

Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Jeg skal endelig fremsætte forslag til lov om

ændring af lov om beskatning af pensionsordninger m. v.

Efter gældende lov kan indbetalinger til præmier m. v. til en række opsparings- og forsikringsordninger kun fradrages i den selvangivne indkomst med et beløb på 3.000 kr. Forslaget går ud på, at dette beløb under hensyn til udviklingen i pengeværdien føres à jour og fremtidig bliver 5.000 kr.

Forslagets hensigt er at styrke den private opsparing, specielt i den tid, hvor en ændret konjunktur måtte slå igennem herhjemme. Til den tid bliver der hårdt brug for privat opsparing, hvis vi skal undgå skatteforhøjelser. Da det erfaringsmæssigt tager nogen tid at indarbejde ændringer i skattelovgivningen i folks bevidsthed, ønsker forslagsstillerne ændringen gennemført hurtigt og med øjeblikkelig virkning.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om landinspektørvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 32. Fremsat 3/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lerke (S):

Jeg skal på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne anbefale dette lovforslag til en hurtig og velvillig behandling, idet jeg i øvrigt henviser til de meget fyldige bemærkninger, som landbrugsministeren har ladet lovforslaget ledsage af.

Det skal særlig bemærkes, at forslaget har fået tilslutning både fra Landinspektørnævnet og fra landinspektørforeningen, samt at forslaget ikke vil medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for staten.

Askjær Jørgensen (FP):

Denne genfremsættelse vil jeg kommentere derhen, at jeg tilslutter mig, hvad min partifælle hr. Glensgård sagde ved første behandling i sidste samling.

Jeg er naturligvis også utilfreds med flytningen til Ålborg universitetscenter, men det kan vi måske nok ikke få ændret i forbindelse hermed.

Derimod tror vi, at det vil være rimeligt med nogle andre ændringer, og jeg må meddele, at fremskridtspartiet i forbindelse med dette lovforslag forsøger at få nogle ændringer gen-

[Askjær Jørgensen.]

nemført, så monopolerne kan brydes i København, på Frederiksberg og i de sønderjyske områder. 2 års ventetid i disse områder finder vi er fuldstændig uacceptabelt og noget, som man ikke kan byde borgerne i et samfund, og når det er således, at der skal ske lovændringer, mener jeg absolut, at der bør ske noget på dette område.

Jeg skal meddele, at vi vil stille en del spørgsmål til ministeren vedrørende monopolerne, og i øvrigt vil vi komme med nogle ændringsforslag, så det kan ændres i de nævnte områder.

Holmberg (V):

Lovforslaget er en genfremsættelse fra 6. november sidste år, og jeg føler ingen anledning til at holde den samme tale, som jeg dengang holdt. Vi var kritiske dengang, og det er vi stadig væk, men udvalgsarbejdet er ikke færdigt, og vi tilsiger naturligvis en saglig udvalgsbehandling.

Kjelgaard (KF):

Selv om denne førstebehandling er en gentagelse af en tidligere førstebehandling i december 1976, kan man ikke just sige, at det er loven om landinspektørvirksomhed, det høje ting har brugt mest tid på.

Den gældende lov fra 1963 har efter vor opfattelse fungeret ganske udmærket, men vi er helt klar over, at det er nødvendigt med visse ændringer, fordi uddannelsen er flyttet fra landbohøjskolen til Ålborg universitetscenter.

At landbrugsministeren samtidig benytter lejligheden til at modernisere og præcisere andre bestemmelser, skal jeg ikke bebrejde ham.

Vi ser i det konservative folkeparti positivt på de fleste af de foreslåede ændringer, vi er måske lidt skeptiske over for andre, men da der her er tale om ændringer, der ikke stiller økonomiske krav hverken til det offentlige eller til de personer, der omfattes af loven, og da det er ændringer, der ikke skaber øget bureaukrati for nogen af parterne, vil vi bidrage til et godt og positivt udvalgsarbejde.

Melchior (CD):

Jeg må vedgå, at hverken min gruppe i almindelighed eller jeg har haft mulighed for at sætte os nøje ind i dette lovforslags indhold, men vi skal da forsøge under udvalgsarbejdet at tage landkendning af det. Vi synes, at en sam-

menligning af de gamle paragraffer med de nye ser tiltalende ud, og jeg kan derfor tilslutte mig den foregående talers tilsagn om en velvillig behandling.

Ole Olsen (SF):

Jeg skal heller ikke gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen i den sidste samling. Vi var positivt indstillet over for lovforslaget, men havde nogle enkelte kritiske bemærkninger, som vi kunne se på i udvalget. Det kan vi stadig væk nå, selv om jeg har stillet nogle spørgsmål. Vi er jo ikke færdige med udvalgsarbejdet endnu.

Jeg kan sige, at hvordan det end går, om vi får noget eller ikke får noget, stemmer vi i alle tilfælde for lovforslaget.

Bolvig (RV):

Jeg har nogle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om landinspektørvirksomhed. Forslaget indeholder ajourføringer, redaktionelle ændringer, ophævelse af en enkelt paragraf samt stramning af lovens bestemmelser på flere væsentlige punkter.

Ændringerne af beskikkelsesreglerne må ses som en fornuftig smidiggørelse med tilpasning til de efterhånden mange uddannelsesmuligheder, der er for landinspektørkandidater. Det er dog specielt de skærpede krav til udvælgelse af landinspektørvirksomhed og etablering af kontorsteder samt til den praktiserende landinspektørs habilitet, der bør påkalde sig en nøjere vurdering.

Bestemmelserne i § 4 a er helt nye og begrundes bl. a. med, at der kan ske en forflygtigelse af landinspektørens personlige ansvar i forbindelse med udførelsen af matrikulære arbejder. Det er vanskeligt at se, hvorledes denne forflygtigelse kan give sig udslag ved eventuelt forretningsfællesskab med personer med anden uddannelse. Landinspektørvirksomhed kan kun drives enten som enkeltmandsvirksomhed eller som interessentskab. Enkeltmandsforretningen rummer selvsagt i denne forbindelse ingen problemer. Interessentskabsformen fastholder i modsætning til andre selskabsformer netop det personlige ansvar ikke mindst i økonomisk henseende.

Da der her specielt er tale om udførelse af matrikulært arbejde, kan der henvises til landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 604 af 20. december 1976 om udførelse af udstykningsar-

[Bolvig.]

bejder m. v. I denne bekendtgørelses §§ 1, 8, 21, 24 og 70, for blot at nævne nogle af paragrafferne, er der netop brugt enten formen »landinspektøren er ansvarlig« eller »skal underskrives af landinspektøren«. Der er derfor ingen mulighed for forflygtigelse af landinspektørens personlige ansvar ved udførelsen af matrikulære arbejder.

Bestemmelserne i § 4 a kan derfor have et andet sigte, og man må da spørge, om man vil stande en frivillig spredning af ejendomsretten til landinspektørvirksomheder. Man kan da ikke være imod en samfundsmæssig tilpasning af det liberale erhvervs ejerforhold. Forretningsfællesskab mellem f. eks landinspektører, ingeniører og arkitekter må siges at være en udvikling, der er rationel for en lang række kunder, der har brug for en centraliseret rådgivning vedrørende planlægning, udstykning og byggemodning.

Man må heller ikke forbigå værdien af tværfagligt rådgivningsarbejde til gavn for kunderne og samfundet. Denne effekt må være større, hvis de forskellige specialister mødes på lige fod som ejere, end hvis kun landinspektørerne kan være ejere og de øvrige fagrepræsentanter blot funktionærer.

Ser man på, hvor der allerede i dag er etableret forretningsfællesskab mellem landinspektører og andre liberale erhverv, er det karakteristisk, at det er sket i provinsbyer. Man har på denne måde meget væsentligt forbedret servicefunktionerne i et firma, hvor man ikke har tilstrækkeligt befolkningsunderlag til en række specialfirmaer.

Som led i egnsudviklingen – og jeg ved, at landbrugsministeren er en af de personer her, der mest interesserer sig netop for egnsudvikling – bør man derfor hellere styrke dannelsen af tværfaglige firmaer, så også de tyndt befolkede egne kan få en alsidig rådgivning.

Kravene til både etablering og ledelse af eventuelle kontorsteder vil gavne kunderne, så det kan jeg gå ind for, selv om det er en skærpelse.

Habilitetskravene er også en skærpelse af bestemmelserne, men da det dels er en harmonisering, dels er til samfundets gavn at hindre misbrug, er det i orden.

At landinspektørforeningen har tilsluttet sig forslaget, ser besnærende ud, erkendt, men kan jo også skyldes ønsket om at komme i en slags monopolstilling.

Vel, jeg kan forstå baggrunden, men mener, at vi må vurdere, hvad jeg her har nævnt, i udvalget, hvorfor jeg skal tilsige ministeren en velvillig og positiv udvalgsbehandling.

Hjortlund Christensen (DR):

Ved en gennemgang af lovforslagets bestemmelser forbavses man over § 4 a, der betyder, at man ikke må opbygge en praktisk fungerende virksomhed. I Nordjylland kender jeg flere virksomheder, der fungerer som virkelig forbrugervenlige forretninger. Hvorfor man har ønsket denne restriktive paragraf er vanskeligt at gennemskue, men jeg kan på retsforbundets vegne meddele, at hvis ikke denne § 4 a udelades, kan vi ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Kurt Hansen (VS):

Da vores ordfører i denne sag, hr. Wilhelm, ikke kan være til stede, vil jeg blot meddele, at vi i hovedtrækkene er positivt indstillet over for dette lovforslag.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg takker for den gennemgående velvillige indstilling, som de forskellige ordførere har vist over for lovforslaget. Vi har jo en gang tidligere her i folketinget for ikke så længe siden haft lejlighed til at diskutere mange enkeltheder i forslaget, ligesom udvalgsarbejdet, som jo var i gang, også var et godt stykke henne ad vejen med hensyn til at gennemgå forslaget og få besvaret spørgsmål om andre enkeltheder.

Jeg skal derfor ikke lave nogen stor historie ud af denne behandling, men dog sige til hr. Askjær Jørgensen, der her siger, at 2 års ventetid er for lang, at det er jeg fuldstændig enig med ham i, men der er heller ikke 2 års ventetid på udstykninger i matrikeldirektoratet eller andre matrikelvæsenere. Der er måske nok 2 års ventetid for nogle sager, men det skyldes andre omstændigheder end matrikelvæsenet. Det kan skyldes jordfordelingssager, som er sværere at håndtere end almindelige udstykningssager, men ventetiden for almindelige udstykningssager er bragt ned på et langt, langt mindre tidsrum end 2 år. Det ligger inden for en måned eller noget i den retning for almindelige udstykningssager. Kun hvis der indtræffer andre problemer i forbindelse med udstykningssager, kan der være ventetid, men det skyldes altså ikke matrikelvæsenet.

[Landbrugsministeren.]

Må jeg så sige til hr. Bolvig og andre, som har talt om § 4 a og forretningsfællesskab, at det har vi jo haft en diskussion om før. Hensigten med denne paragraf er jo at sikre uafhængighed og ikke forretningsfællesskab, som betyder, at klienterne stort set, hvis de begynder i den ene ende af et firma ved en sagfører, så automatisk er låst fast i det pågældende firma. Vi har det ønske, at landinspektørerne selvfølgelig ligesom alle andre også inden for andre liberale erhverv skal have mulighed for at etablere sig på fornuftig måde, men også på en sådan måde, at der ikke kan rejses tvivl om, at det er uafhængige virksomheder, det drejer sig om, og at man ikke er forpligtet til at benytte en bestemt landinspektør, men har frit valg som kunde til at benytte, hvilken landinspektør man vil. Derfor har vi ønsket at have denne bestemmelse om forretningsfællesskab med.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg var glad for at høre de sidste bemærkninger om, at ministeren mente, der skulle være frihed til at benytte, hvilken landinspektør man måtte ønske. Det var det, jeg henviste til, da jeg snakkede om monopoler. Den ventetid på 2 år, jeg omtalte, ved ministeren godt der er, når man skal have sager igennem her i hovedstadsområdet. Det skyldes ikke direkte matrikeldirektoratet.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Nu har hovedstadsområdet jo sin egen landinspektørvirksomhed, og jeg vil da gerne sige, at det her må dreje sig om ejerlejlighedsudstyknings eller noget i den retning, for de 50 udstykningssager eller deromkring, der er i hovedstadsområdet om året, kan ikke give 2 års ventetid. Hvad der sker med hensyn til udstykning af ejerlejligheder og den slags ting, skal jeg ikke kunne sige så forfærdelig meget om, men det kan ikke være almindeligt matrikulært arbejde, det drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til er-

hvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Optagelse i arbejdsløshedsforsikringen af værnepligtige, afskaffelse af det bidragydende medlemskab og nedsættelse af aldersgrænsen for medlemskab).

(Lovforslag nr. L 33. Fremsat 3 3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Inge Fischer Møller (S):

Det foreliggende lovforslag om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. indeholder bl. a. forslag om ændring af de regler, der gælder for ret til understøttelse for værnepligtige. Efter forslaget vil vi sidestille værnepligtige med nyuddannede på en sådan måde, at en værnepligtig vil være berettiget til at få udbetalt understøttelse, hvis han melder sig ind i en arbejdsløshedskasse på et tidspunkt, der ligger senest 6 måneder, før hjemsendelsen finder sted.

Ændringen får i praksis den konsekvens, at en hjemsendt, der ikke kan få arbejde, vil være berettiget til arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis medlemskabet er oprettet de 6 måneder før hjemsendelsen. Jeg synes, det er en god regel, det er én, vi har ventet på, og jeg er glad for, at den er kommet.

I denne forbindelse skal jeg også nævne, at vi opfylder et ønske fra de værnepligtiges organisationer. Der er også andre end os, der har ventet på forslaget.

Forslaget indeholder også en bestemmelse om at ophæve de regler, der gælder om bidragydende medlemskab af en arbejdsløshedskasse. Reglerne havde en betydning, da vi havde nogle hovedregler, der gik på, at man skulle have været medlem af en arbejdsløshedskasse i 12 måneder for at få udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse. Nu har vi fået ændret loven på en sådan måde, at man kun skal have været medlem af en arbejdsløshedskasse i 6 måneder for at få udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse, og det er derfor klart, at retten til det bidragydende medlemskab på denne måde er blevet overflødiggjort.